

[Nina Andersen.]

Udsalg slet ikke kan undværes. Jeg gaar ud fra, at der gives rimelige Lønninger til dem, som er i Udsalget, for hvis der arbejdes med underbetalt Arbejdskraft, er Prisen fremskaffet paa Bekostning af andre Arbejdere, og det er jo ikke rimeligt. Jeg gaar altsaa ud fra, at der betales rimelige og tarifmæssige Lønninger til dem, som staar i dette Mælkeudsalg.

Selvfølgelig, hvis man opretter saadanne Spandemælksudsalg, maa det være en Forudsætning, at Mælken kommer fra sunde, dyrlægekontrollerede Besætninger, og at Butikkerne er forsvarligt indrettet, men jeg vil mene, at det endvidere vil være nødvendigt, at der gennemføres en effektiv Oplysning over for Befolkningen med Hensyn til de Farer, som kan være forbundet med raa Mælk, og det vil vel nok i overvejende Grad blive raa Mælk, der bliver solgt i Spandemælksudsalgene, en Oplysning, som bl. a. understreger Vigtigheden af, at man koger den raa Mælk, De Mennesker, som har Forstand paa det, mener jo, at det Vitamintab, der sker ved Kogningen af Mælken, er saa ringe, at det er forsvarligt at gøre det. Det er blevet fremført, ogsaa i de sidste Dage, at de mange Mælkeepidemier, som man gennem de senere Aar har konstateret, kunde være begrænset, hvis Befolkningen i højere Grad kogte Mælken. Alle de smaa Børn, Børn under 1 Aar, faar jo i Forvejen kogt Mælk, kun maa det jo ikke være den varmebehandlede Mælk, der maa koges, og det vil sikkert ikke være vanskeligt eller uoverkommeligt at vænne den øvrige Del af Befolkningen til ogsaa at drikke kogt Mælk. Det er jo et Spørgsmaal om Smag og Vane, og selv om man maaske med Hensyn til Smag vil drage en Parallel til Mundheldet: Det er Lysten, der driver Værket, og sige, at Smagen er bestemmende for Appetitten, tror jeg, at det vil være muligt at vænne Mennesker til den Smag, som den kogte Mælk har, og i hvert Tilfælde for alle de Børn, der vokser op og aldrig har drukket andet end kogt Mælk, bliver det slet ikke et Spørgsmaal.

Ud over de Fordringer, der er nævnt i Lovforslaget eller Bemærkningerne til det, vil jeg gerne nævne et, som har været fremsat i Mælkekommissionens Beretning, det vil jeg gerne pege paa og anbefale til Gennemførelse. Det drejer sig om Returvarerne. Jeg har allerede nævnt de meget høje Tal, og jeg vil ogsaa gerne nævne, at i det Forslag, som indeholdes i Mælkekommissionens Beretning, findes der en Paragraf, § 6, som kort og godt siger: Mælk og Fløde, der er

udleveret til privat Forbrug, kan ikke tages tilbage. Og der findes en efterfølgende Paragraf, hvor man begrænser Returretten for de større Virksomheder og for Detailister, Bagere, Konditorer og Restaurationer til 10 pCt. Jeg synes, at det er gode Forslag. Jeg synes, at med saa let fordærlige Varer som Mælk og Fløde maa det være Virksomhedernes, Forretningernes og Husmødrenes Ansvar at sørge for, at der ikke bestilles mere, end der bruges, for det er jo Spild af gode Ting, Spild af samfundsnyttige Værdier, dersom saadanne Ting sendes tilbage og ikke kan udnyttes fuldt ud. Jeg synes, at et saadant Forslag burde gennemføres meget snart.

Idet jeg henholder mig til de Bemærkninger, som den højtærede Handelsminister gjorde ved Fremsættelsen, Bemærkningerne om, at efter hans Opfattelse var det aldeles nødvendigt paa en eller anden Maade at drage Omsorg for, at der gives Bybefolkningen Lejlighed til at faa Mælk til en særlig billig Pris, og Bemærkningerne om, at det ikke skal ske paa Bekostning af den sundhedsmæssige Ordning, og idet jeg betragter det som en given Forudsætning, at det heller ikke skal ske paa Bekostning af lønmæssige Ordninger, vil jeg gerne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse.

Hans Conrad Koefoed: Det Lovforslag, vi her behandler, er jo meget kortfattet, men det er dog ikke ensbetydende med, at det skulde være et betydningsløst Forslag. Tværtimod kan det godt være et Lovforslag, hvis Gennemførelse kan faa ret stor Betydning, og Forklaringen herpaa er jo den, at her i udpræget Grad er Tale om en Bemyndigelseslovgivning.

Vi danske Landmænd har aldrig kunnet forstaa Nødvendigheden af den store Forskel, der har været mellem den Pris, Producenterne har opnaaet for de Produkter, her er Tale om, og den Pris, der er betalt af Bybefolkningen for de samme Produkter, ganske særligt i de store Byer. Paa den anden Side har Bybefolkningen, der, som sagt, har maattet betale disse store Priser, stillet sig mistroisk, naar der fra Landbrugets Side har lydt Klager over manglende Rentabilitet i Erhvervet. Dette har naturligvis ikke været med til at skabe et godt Forhold mellem By og Land, og derfor vil jeg sige, at jeg som Landmand hilser Fremkomsten af et saadant Lovforslag med Glæde. Jeg hilser med Glæde Lovforslagets Formaal: at billiggøre Mælken for Bybefolkningen. Derimod er det jo ikke vort Partis Sædvane at hilse Lovforslagets Karakter,